

Nokkur
gullfalleg ljóð
sem Jósefínan sjálf
hefur frumort

I. Kapítuli: Fagnaðarljóð

Ég er glöð á góðum degi
því glóbjört strýkur hár á kinn
sólin heit á sumarvegi
og sett er mjólk á diskinn minn.

Nefið mitt í tætlur tana
tölti úti gula sól
hitti Koff og Kikkilana
og kindur uppá grænum hól.

II. Kapítuli: Jólasálmur

Jólaþakakún, jólanaut,
jólamjólk í krúsina,
jólaostinn, jólagraut,
jólatréð og músina.

III. Kapítuli: Tregróf

„Mjög er hljótt í söngva sæti“
sorgir mæða líf og önd
- fagrar steikur, fiðrað æti
farið burt í önnur lönd.

IV. Kapítuli: Breiðfjörð

Á sunnu kveikja, himinháa,
- horfði ég með augunum -
út um svala unni bláa
eld í bárulaugunum.

Veiðihárin vindar greiða
valsar knár úr húsunum
-fjörðinn klár við Brandur Breiða-
brátt nær árans músunum.

V. Kapítuli: Sléttubönd

Tíkur, hunda, sussum svei,
sumir vini kalla.

Slíkur vaðall, fussum fei,
fólki sæmir varla.

Kvæða hnoðu væna vatt
vafða kynngi fræða.

Gæða sléttu böndin batt
bærði stýrið læða.

Brennur sólin, ýfist unn,
eldar fylla voga.

Rennur oní græðis grunn
grænar öldur loga.

Léttu rímna skeiði, skott
skýrleiks, hleypir læða.

Sléttu böndin flækir flott
flóka þæfir kvæða.

VI. Kapítuli: Matvæli

Lausn ég hef á lífsgátunni loksins fundið
í rím og rétta stuðla bundið.

Kisur þurfa camembert og hvítan fiskinn,
maribo og mjólk á diskinn.

Um herta ýsu er sannleikur og segin saga
að hún kætir munn og maga
mest af öllu þessa daga.

Ég hef fundið furðumikla og feikistöra
ljúffenga með lykt ágæta
lifrarpylsu mjög dýrmæta.

Mjög er hún með mjólkursopa í morgunsárið
fallin til að gleðja góminn
góður finnst mér líka rjóminn.

VII. Kapítuli: Tíðarfar

Út við naustin endalaust
ýlustráin vola,
því komið haustið kaldri raust
kveður austangola.

Hvorki nær í trýn né tær
og tæpast hlær á róli sín
gjólan ær með kaldar klær -
ég kúri vær í bóli mín.

Ofan gefur snjó á snjó
snjóað hefur - rófan mín -
úti skefur yfrið nóg
inni sefur Jósefín.

IX. Kapítuli: Jósefínan sjálf

Víst er slyng á vísnapiingi
vafin kynngi rófan mín,
ljóðin hringhend lengi syngi
-læðan yngis- Jósefín.

Hundar hrín' á marga máta
meður trýnin eigi frýn
og Jósefínan kampakáta
klóna brýnir upp á grín.

